

EGZAMIN MATURALNY W ROKU SZKOLNYM 2015/2016

FORMUŁA OD 2015 ("NOWA MATURA") FORMUŁA DO 2014 ("STARA MATURA")

MATEMATYKAPOZIOM PODSTAWOWY

ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ ARKUSZ MMA-P1

CZERWIEC 2016

Klucz punktowania zadań zamkniętych

Nr zad	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
Odp.	C	В	D	В	D	Α	С	В	C	Α	С	Α	Α	D	В	Α	С	C	В	D	В	D	В	Α	D

Schematy oceniania zadań otwartych

Zadanie 26. (0-2)

Rozwiąż równanie $\frac{2x+1}{2x} = \frac{2x+1}{x+1}$, gdzie $x \neq -1$ i $x \neq 0$.

Rozwiązanie

Równanie ma sens liczbowy dla każdej liczby rzeczywistej $x \neq -1$ i $x \neq 0$.

I sposób rozwiązania

Przekształcamy równanie w sposób równoważny

$$\frac{\frac{2x+1}{2x} - \frac{2x+1}{x+1} = 0,}{\frac{(2x+1)(x+1) - 2x(2x+1)}{2x(x+1)}} = 0,$$

$$\frac{\frac{2x^2 + 3x + 1 - 4x^2 - 2x}{2x(x+1)}}{\frac{2x^2 + x + 1}{2x(x+1)}} = 0,$$

Stąd otrzymujemy równanie kwadratowe

$$-2x^2 + x + 1 = 0$$
.

Ponieważ $\Delta = 1^2 - 4 \cdot (-2) \cdot 1 = 9$, to równanie ma dwa rozwiązania

$$x_1 = -\frac{1}{2}$$
, $x_2 = 1$.

Każda z otrzymanych liczb jest różna od -1 i od 0. Zatem każda z tych liczb jest rozwiązaniem naszego równania.

II sposób rozwiązania

Przedstawiamy równanie w postaci równoważnej

$$(2x+1)\left(\frac{1}{2x} - \frac{1}{x+1}\right) = 0$$
.

Z własności iloczynu, otrzymujemy

$$2x+1=0$$
 lub $\frac{1}{2x}-\frac{1}{x+1}=0$.

Rozwiązaniem pierwszego z równań jest liczba $x = -\frac{1}{2}$.

Zapiszmy równanie $\frac{1}{2x} - \frac{1}{x+1} = 0$ w postaci równoważnej

$$\frac{(x+1)-2x}{2x(x+1)} = 0,$$

$$\frac{-x+1}{2x(x+1)} = 0.$$

Stad x = 1.

Każda z otrzymanych liczb jest różna od -1 i od 0. Zatem każda z tych liczb jest rozwiązaniem naszego równania.

III sposób rozwiązania

Z własności proporcji możemy równanie zapisać w postaci równoważnej

$$(2x+1)(x+1)-2x(2x+1) = 0,$$

$$(2x+1)(x+1-2x) = 0,$$

$$(2x+1)(1-x) = 0.$$

Stad

$$2x+1=0$$
 lub $1-x=0$,
 $x=-\frac{1}{2}$ lub $x=1$.

Każda z otrzymanych liczb jest różna od -1 i od 0. Zatem każda z tych liczb jest rozwiązaniem naszego równania.

Schemat punktowania

• równania kwadratowego w postaci uporządkowanej lub iloczynowej:

 $-2x^2 + x + 1 = 0$, (2x+1)(1-x) = 0

albo

• alternatywy równań, np.: 2x+1=0 lub $\frac{1}{2x}-\frac{1}{x+1}=0$

i na tym poprzestanie lub dalej popełnia błędy.

Jeżeli zdający podzieli obie strony równania $\frac{2x+1}{2x} = \frac{2x+1}{x+1}$ i nie zapisze, że $2x+1 \neq 0$, to może otrzymać co najwyżej **1 punkt**.

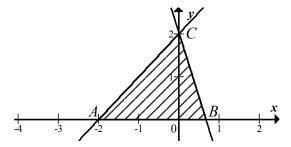
Zadanie 27. (0-2)

Dane są proste o równaniach y = x + 2 oraz y = -3x + b, które przecinają się w punkcie leżącym na osi Oy układu współrzędnych. Oblicz pole trójkąta, którego dwa boki zawierają się w danych prostych, a trzeci jest zawarty w osi Ox.

Rozwiązanie

Zauważmy, że prosta o równaniu y = x + 2 przecina oś Oy w punkcie (0, 2). Zatem współczynnik b w równaniu y = -3x + b jest równy 2, a więc druga z prostych ma równanie postaci y = -3x + 2.

Geometryczną ilustracją opisanej sytuacji jest trójkąt wskazany na wykresie.

Podstawa trójkąta ma długość $2\frac{2}{3}$, a jego wysokość jest równa 2. Zatem pole tego trójkąta jest równe

$$P_{ABC} = \frac{1}{2} \cdot \frac{8}{3} \cdot 2 = \frac{8}{3}$$
.

Schemat punktowania

- zapisze wartość współczynnika b w równaniu prostej y = -3x + b: b = 2 albo
 - prawidłowo narysuje wykresy obu funkcji i zaznaczy punkt (0, 2).

Zadanie 28. (0-2)

Wykaż, że dla dowolnych liczb rzeczywistych x, y prawdziwa jest nierówność $x^4 + y^4 + x^2 + y^2 \ge 2(x^3 + y^3)$.

Rozwiazanie

I sposób rozwiązania

Zapiszmy nierówność $x^4 + y^4 + x^2 + y^2 \ge 2(x^3 + y^3)$ w postaci równoważnej $x^4 - 2x^3 + x^2 + y^4 - 2y^3 + y^2 \ge 0,$ $(x^2 - x)^2 + (y^2 - y)^2 \ge 0.$

Kwadrat każdej liczby rzeczywistej jest nieujemny, więc $(x^2 - x)^2 \ge 0$ i $(y^2 - y)^2 \ge 0$ dla dowolnych liczb rzeczywistych x i y. Suma dwóch liczb nieujemnych jest nieujemna, więc otrzymana nierówność jest prawdziwa dla dowolnych liczb rzeczywistych x i y.

II sposób rozwiązania

Zapiszmy nierówność $x^4 + y^4 + x^2 + y^2 \ge 2(x^3 + y^3)$ w postaci równoważnej

$$x^{4}-2x^{3}+x^{2}+y^{4}-2y^{3}+y^{2} \ge 0,$$

$$x^{2}(x^{2}-2x+1)+y^{2}(y^{2}-2y+1)\ge 0,$$

$$x^{2}(x-1)^{2}+y^{2}(y-1)^{2}\ge 0.$$

Kwadrat każdej liczby rzeczywistej jest nieujemny, więc $x^2 \ge 0$, $(x-1)^2 \ge 0$, $y^2 \ge 0$ i $(y-1)^2 \ge 0$ dla dowolnych liczb rzeczywistych x i y. Iloczyn liczb nieujemnych jest nieujemny, więc dla dowolnych liczb rzeczywistych x i y prawdziwe są nierówności $x^2(x-1)^2 \ge 0$ i $y^2(y-1)^2 \ge 0$. Suma dwóch liczb nieujemnych jest nieujemna, więc otrzymana nierówność jest prawdziwa dla dowolnych liczb rzeczywistych x i y.

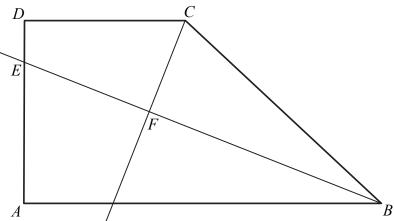
Schemat punktowania

Zdający otrzymuje 1 p. gdy

- zapisze nierówność w postaci $(x^2-x)^2+(y^2-y)^2 \ge 0$ i popełni błędy przy jej uzasadnianiu, np. przez zapisanie, że po lewej stronie są składniki dodatnie albo
- $x^2(x-1)^2 + y^2(y-1)^2 \ge 0$ i popełnia błędy przy jej uzasadnianiu, np. przez zapisanie, że po lewej stronie są składniki dodatnie i na tym poprzestanie lub dalej popełnia błędy.

Zadanie 29. (0-2)

Dany jest trapez prostokątny ABCD o podstawach AB i CD oraz wysokości AD. Dwusieczna kąta ABC przecina ramię AD w punkcie E oraz dwusieczną kąta BCD w punkcie F (zobacz rysunek).

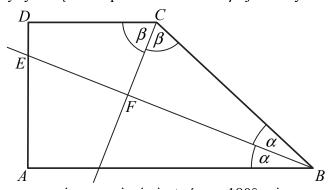

Wykaż, że w czworokącie CDEF sumy miar przeciwległych kątów są sobie równe.

Rozwiązanie

I sposób rozwiązania

Półproste BF i CF to dwusieczne kątów ABC i BCD przy ramieniu BC trapezu ABCD. Oznaczmy zatem miary tych kątów odpowiednio 2α i 2β jak na rysunku.

Suma miar katów trapezu przy jego ramieniu jest równa 180°, więc

$$2\alpha + 2\beta = 180^{\circ},$$

$$\alpha + \beta = 90^{\circ}.$$

Suma miar katów trójkata jest równa 180°, więc miara kata BFC jest równa

$$| \angle BFC | = 180^{\circ} - (\alpha + \beta) = 180^{\circ} - 90^{\circ} = 90^{\circ}$$
.

Stąd wynika, że

$$| < CFE | = 180^{\circ} - | < BFC | = 180^{\circ} - 90^{\circ} = 90^{\circ}$$
.

Kąt *CDE* jest prosty, gdyż trapez jest prostokątny, więc suma miar przeciwległych kątów *CDE* i *CFE* czworokąta *CDEF* jest równa

$$| < CDE | + | < CFE | = 90^{\circ} + 90^{\circ} = 180^{\circ}$$
.

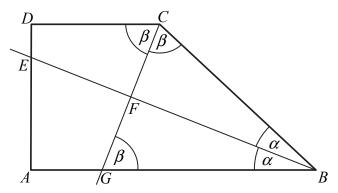
Suma miar kątów czworokąta jest równa 360° , więc suma miar dwóch pozostałych kątów czworokąta CDEF jest równa

$$| \angle DCF | + | \angle DEF | = 360^{\circ} - 180^{\circ} = 180^{\circ}$$
.

Zatem $| \angle CDE | + | \angle CFE | = | \angle DCF | + | \angle DEF |$, co kończy dowód.

II sposób rozwiązania

Półproste BF i CF to dwusieczne kątów ABC i BCD przy ramieniu BC trapezu ABCD. Oznaczmy zatem miary tych kątów odpowiednio 2α i 2β jak na rysunku.

Proste AB i CD są równoległe, więc naprzemianległe kąty BGC i DCG są równe, czyli $| \not \prec BGC | = \beta$.

Zatem trójkąt BCG jest równoramienny. Stąd i z równości kątów CBF i GBF wynika z kolei, że trójkąty BCF i BFG są przystające. Zatem ich kąty przy wierzchołku F są równe. Są to jednak kąty przyległe, więc są to kąty proste. W rezultacie

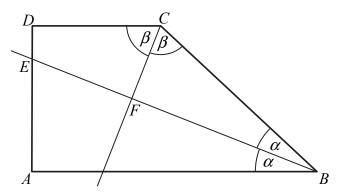
$$| < CFE | = 180^{\circ} - | < BFC | = 180^{\circ} - 90^{\circ} = 90^{\circ}$$
.

Dalsza część dowodu przebiega tak, jak w I sposobie.

Schemat punktowania I i II sposobu rozwiązania

III sposób rozwiązania

Półproste BF i CF to dwusieczne kątów ABC i BCD przy ramieniu BC trapezu ABCD. Oznaczmy zatem miary tych kątów odpowiednio 2α i 2β jak na rysunku.

Trójkąt ABE jest prostokątny, więc $| \ll BEA | = 90^{\circ} - \alpha$. Zatem

$$| \angle DEF | = 180^{\circ} - | \angle BEA | = 180^{\circ} - (90^{\circ} - \alpha) = 90^{\circ} + \alpha$$
.

Suma miar przeciwległych kątów *DEF* i *DCF* w czworokącie *CDEF* jest zatem równa (1) $| \not \sim DEF | + | \not \sim DCF | = (90^{\circ} + \alpha) + \beta = 90^{\circ} + \alpha + \beta$.

Kat CFE jest katem zewnętrznym trójkata CBF, więc

$$| \angle CFE | = \alpha + \beta$$
.

Kąt *EDC* jest prosty, gdyż trapez jest prostokątny, więc suma miar przeciwległych kątów *CDE* i *CFE* czworokąta *CDEF* jest równa

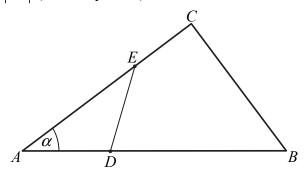
$$| \angle CDE | + | \angle CFE | = 90^{\circ} + \alpha + \beta$$
.

Stąd i z (1) otrzymujemy $| \not \subset DEF | + | \not \subset DEF | + | \not \subset CDE | + | \not \subset CFE |$. To kończy dowód.

Schemat punktowania III sposobu rozwiązania

Zadanie 30. (0-4)

W trójkącie ABC dane są długości boków |AB| = 15 i |AC| = 12 oraz $\cos \alpha = \frac{4}{5}$, gdzie $\alpha = \langle BAC \rangle$. Na bokach AB i AC tego trójkąta obrano punkty odpowiednio D i E takie, że |BD| = 2|AD| i |AE| = 2|CE| (zobacz rysunek).

Oblicz pole

- a) trójkata ADE.
- b) czworokąta BCED.

Rozwiązanie I sposób

Ponieważ |BD| = 2|AD| i |AE| = 2|CE| oraz |AB| = 15 i |AC| = 12, więc

$$|AD| = \frac{1}{3}|AB| = \frac{1}{3} \cdot 15 = 5 \text{ oraz } |AE| = \frac{2}{3}|AC| = \frac{2}{3} \cdot 12 = 8.$$

Z jedynki trygonometrycznej otrzymujemy

$$\sin \alpha = \sqrt{1 - \cos^2 \alpha} = \sqrt{1 - \left(\frac{4}{5}\right)^2} = \sqrt{1 - \frac{16}{25}} = \frac{3}{5}.$$

Zatem pole trójkata ABC jest równe

$$P_{ABC} = \frac{1}{2} \cdot |AB| \cdot |AC| \cdot \sin \alpha = \frac{1}{2} \cdot 15 \cdot 12 \cdot \frac{3}{5} = 54$$

a pole trójkata ADE jest równe

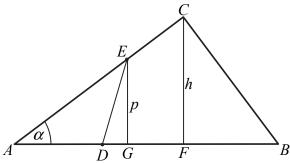
$$P_{ADE} = \frac{1}{2} \cdot |AD| \cdot |AE| \cdot \sin \alpha = \frac{1}{2} \cdot 5 \cdot 8 \cdot \frac{3}{5} = 12$$
.

Zatem pole czworokąta BCDE jest równe

$$P_{BCDE} = P_{ABC} - P_{ADE} = 54 - 12 = 42$$
.

Rozwiązanie II sposób

Poprowadźmy wysokość CF trójkąta ABC oraz wysokość EG trójkąta ADE jak na rysunku.

Z trójkąta prostokątnego AFC otrzymujemy

$$\cos \alpha = \frac{|AF|}{|AC|}$$
, czyli $\frac{4}{5} = \frac{|AF|}{12}$.

Stad
$$|AF| = \frac{48}{5}$$
.

Z twierdzenia Pitagorasa natomiast

$$|AC|^2 = |AF|^2 + |CF|^2$$
,
 $12^2 = \left(\frac{48}{5}\right)^2 + h^2$.

Stad
$$h = \sqrt{12^2 - \left(\frac{48}{5}\right)^2} = \frac{36}{5}$$
.

Pole trójkata ABC jest zatem równe

$$P_{ABC} = \frac{1}{2} \cdot |AB| \cdot h = \frac{1}{2} \cdot 15 \cdot \frac{36}{5} = 54$$
.

Trójkąty AFC i AGE są podobne, gdyż oba są prostokątne i mają wspólny kąt ostry przy wierzchołu A. Zatem

$$\frac{\left|EG\right|}{\left|CF\right|} = \frac{\left|AE\right|}{\left|AC\right|}.$$

Ponieważ |AE| = 2|CE|, więc $|AE| = \frac{2}{3}|AC|$. Otrzymujemy zatem

$$\frac{p}{\frac{36}{5}} = \frac{\frac{2}{3}|AC|}{|AC|} = \frac{2}{3}.$$

Stad $p = \frac{2}{3} \cdot \frac{36}{5} = \frac{24}{5}$. Skoro |BD| = 2|AD| i |AB| = 15, to $|AD| = \frac{1}{3}|AB| = \frac{1}{3} \cdot 15 = 5$. Pole

trójkąta ADE jest zatem równe

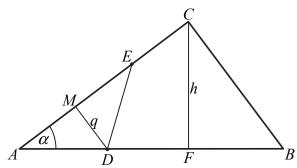
$$P_{ADE} = \frac{1}{2} \cdot |AD| \cdot p = \frac{1}{2} \cdot 5 \cdot \frac{24}{5} = 12.$$

Zatem pole czworokąta BCDE jest równe

$$P_{BCDE} = P_{ABC} - P_{ADE} = 54 - 12 = 42$$
.

Uwaga:

Pole trójkąta *ADE* możemy tez obliczyć inaczej. Poprowadźmy wysokość tego trójkąta z wierzchołka *D*.

Ponieważ |BD| = 2|AD| i |AB| = 15, więc $|AD| = \frac{1}{3}|AB| = \frac{1}{3} \cdot 15 = 5$.

Z trójkata prostokatnego ADM otrzymujemy

$$\cos \alpha = \frac{|AM|}{|AD|}$$
, czyli $\frac{4}{5} = \frac{|AM|}{5}$.

Stąd |AM| = 4. Zatem z twierdzenia Pitagorasa dla tego trójkąta

$$q = \sqrt{|AD|^2 - |AM|^2} = \sqrt{5^2 - 4^2} = 3$$
.

Skoro |AE| = 2|EC| i |AC| = 12, to $|AE| = \frac{2}{3}|AC| = \frac{2}{3} \cdot 12 = 8$. Pole trójkąta ADE jest zatem równe

$$P_{ADE} = \frac{1}{2} \cdot |AE| \cdot q = \frac{1}{2} \cdot 8 \cdot 3 = 12$$
.

Schemat punktowania I i II sposobu rozwiązania

• obliczy sinus kąta *BAC*: $\sin \alpha = \frac{3}{5}$

albo

• długość jednego z odcinków AD, AE: |AD| = 5, |AE| = 8

i na tym poprzestanie lub dalej popełnia błędy.

• pole trójkąta *ABC*: $P_{ABC} = 54$

albo

• obliczy $\sin \alpha$ i długości obu odcinków AD i AE: $\sin \alpha = \frac{3}{5}$, |AD| = 5, |AE| = 8,

albo

• wysokość trójkąta *ADE* opuszczoną z wierzchołka *E*: $p = \frac{24}{5}$,

albo

• wysokość trójkąta ADE opuszczoną z wierzchołka D: q = 3.

Uwaga:

Jeżeli zdający rozwiązuje zadanie z wykorzystaniem faktu, że rozważany trójkąt jest prostokątny i nie przedstawia uzasadnienia tego faktu, to może otrzymać maksymalną liczbę punktów za całe rozwiązanie.

Zadanie 31. (0-5)

Dany jest ciąg arytmetyczny (a_n) określony dla każdej liczby naturalnej $n \ge 1$, w którym $a_1 + a_2 + a_3 + a_4 = 2016$ oraz $a_5 + a_6 + a_7 + ... + a_{12} = 2016$. Oblicz pierwszy wyraz, różnicę oraz najmniejszy dodatni wyraz ciągu (a_n) .

Rozwiązanie

Rozwiązanie zadania składa się z dwóch etapów. Pierwszy polega na obliczeniu pierwszego wyrazu i różnicy ciągu (a_n) . Drugi etap polega na wyznaczeniu najmniejszego dodatniego wyrazu tego ciągu.

I sposób rozwiązania I etapu

Z warunków zadania wynika, że $a_1 + a_2 + a_3 + a_4 = 2016$ i $a_5 + a_6 + ... + a_{12} = 2016$.

Ze wzoru na *n*-ty wyraz ciągu arytmetycznego otrzymujemy

$$a_1 + (a_1 + r) + (a_1 + 2r) + (a_1 + 3r) = 2016$$
 i $(a_1 + 4r) + (a_1 + 5r) + ... + (a_1 + 11r) = 2016$,
 $4a_1 + 6r = 2016$ i $8a_1 + 60r = 2016$,
 $2a_1 + 3r = 1008$ i $2a_1 + 15r = 504$.

Odejmując stronami równania, otrzymujemy

$$12r = -504$$
, $r = -42$.

Zatem $2a_1 + 3 \cdot (-42) = 1008$, wiec $a_1 = 504 + 3 \cdot 21 = 567$.

II sposób rozwiązania I etapu

Z warunków zadania wynika, że $a_1 + a_2 + a_3 + a_4 = 2016$ i $a_5 + a_6 + ... + a_{12} = 2016$.

Ze wzoru na *n*-ty wyraz ciągu arytmetycznego otrzymujemy

$$a_1 + (a_1 + r) + (a_1 + 2r) + (a_1 + 3r) = 2016$$
,
 $4a_1 + 6r = 2016$,
 $2a_1 + 3r = 1008$.

Zauważmy, że lewa strona równania $a_5 + a_6 + ... + a_{12} = 2016$ jest sumą ośmiu wyrazów ciągu arytmetycznego $(a_5, a_6, a_7, ..., a_{12})$ o różnicy r. Ze wzoru na sumą n-początkowych wyrazów ciągu arytmetycznego, otrzymujemy

$$\frac{a_5 + a_{12}}{2} \cdot 8 = 2016,$$

$$a_5 + a_{12} = 504.$$

Stąd i ze wzoru na *n*-ty wyraz ciągu arytmetycznego otrzymujemy

$$a_1 + 4r + a_1 + 11r = 504$$
,
 $2a_1 + 15r = 504$.

Po rozwiązaniu otrzymanego układu równań otrzymujemy $a_1 = 567$ i r = -42.

III sposób rozwiązania I etapu

Z warunków zadania wynika, że $a_1 + a_2 + a_3 + a_4 = 2016$ i $a_5 + a_6 + ... + a_{12} = 2016$.

Zauważmy, że sumując te równania stronami, otrzymujemy $a_1 + a_2 + ... + a_{12} = 4032$.

Otrzymaliśmy w ten sposób układ równań

$$S_4 = 2016 \text{ i } S_{12} = 4032,$$

który, korzystając ze wzoru na sumę *n*-początkowych wyrazów ciągu arytmetycznego, możemy zapisać w postaci

$$\frac{a_1 + a_4}{2} \cdot 4 = 2016 \text{ i } \frac{a_1 + a_{12}}{2} \cdot 12 = 4032,$$

$$a_1 + a_4 = 1008 \text{ i } a_1 + a_{12} = 672.$$

Ze wzoru na *n*-ty wyraz ciągu arytmetycznego otrzymujemy

$$a_1 + (a_1 + 3r) = 1008 \text{ i } a_1 + (a_1 + 11r) = 672,$$

 $2a_1 + 3r = 1008 \text{ i } 2a_1 + 11r = 672.$

Po rozwiązaniu otrzymanego układu równań otrzymujemy $a_1 = 567$ i r = -42.

IV sposób rozwiązania I etapu

Z warunków zadania wynika, że $a_1 + a_2 + a_3 + a_4 = 2016$ i $a_5 + a_6 + ... + a_{12} = 2016$.

Zauważmy, że

$$a_5 + a_6 + \dots + a_{12} = (a_1 + a_2 + \dots + a_{12}) - (a_1 + a_2 + a_3 + a_4),$$

czyli

$$a_5 + a_6 + ... + a_{12} = S_{12} - S_4$$
.

Otrzymaliśmy w ten sposób układ równań

$$S_4 = 2016 \text{ i } S_{12} - S_4 = 2016,$$

który, korzystając ze wzoru na sumę *n*-początkowych wyrazów ciągu arytmetycznego, możemy zapisać w postaci

$$\frac{a_1 + a_4}{2} \cdot 4 = 2016 \text{ i } \frac{a_1 + a_{12}}{2} \cdot 12 - \frac{a_1 + a_4}{2} \cdot 4 = 2016,$$

$$a_1 + a_4 = 1008 \text{ i } 6a_1 + 6a_{12} - 2a_1 - 2a_4 = 2016.$$

$$a_1 + a_4 = 1008 \text{ i } 4a_1 - 2a_4 + 6a_{12} = 2016.$$

Ze wzoru na n-ty wyraz ciągu arytmetycznego otrzymujemy

$$a_1 + (a_1 + 3r) = 1008 \text{ i } 4a_1 - 2(a_1 + 3r) + 6(a_1 + 11r) = 2016,$$

 $2a_1 + 3r = 1008 \text{ i } 8a_1 + 60r = 2016,$
 $2a_1 + 3r = 1008 \text{ i } 2a_1 + 15r = 504.$

Po rozwiązaniu otrzymanego układu równań otrzymujemy $a_1 = 567$ i r = -42.

Rozwiązanie II etapu

Ciąg (a_n) jest więc opisany wzorem ogólnym $a_n = 567 + (n-1) \cdot (-42) = 609 - 42n$ dla $n \ge 1$.

Wyznaczmy numery wszystkich dodatnich wyrazów ciągu.

$$a_n > 0$$
,
 $609 - 42n > 0$,
 $n < \frac{609}{42} = 14\frac{1}{2}$.

Ponieważ r = -42 < 0, więc ciąg (a_n) jest malejący. Wynika stąd, że najmniejszym dodatnim wyrazem ciągu jest $a_{14} = 609 - 42 \cdot 14 = 21$.

Uwaga:

Najmniejszy dodatni wyraz ciągu (a_n) możemy też wyznaczyć w inny sposób. Ponieważ r=-42<0, więc ciąg (a_n) jest malejący. Zauważmy, że jednym z wyrazów ciągu (a_n) jest $567-14\cdot 42=21$, a następnym 21-42=-21<0. Stąd wynika, że najmniejszy dodatni wyraz ciągu to 21.

Schemat punktowania

• wzór na sumę *n*-początkowych wyrazów ciągu arytmetycznego i zapisze jedno z równań wynikających z treści zadania:

$$\frac{a_1 + a_4}{2} \cdot 4 = 2016, \ 4a_1 + 6r = 2016, \ \frac{a_5 + a_{12}}{2} \cdot 8 = 2016, \ 8a_1 + 60r = 2016,$$
$$\frac{a_1 + a_{12}}{2} \cdot 12 = 4032$$

albo

• wzór na n-ty wyraz ciągu arytmetycznego i wyznaczy jeden z wyrazów a_n dla n > 1 w zależności od a_1 i r, np. $a_2 = a_1 + r$

i na tym poprzestanie lub dalej popełnia błędy.

Uwaga

Jeżeli zdający zapisze, że $S_{12} = 4032$, to otrzymuje **1 punkt**.

$$\frac{a_1 + a_4}{2} \cdot 4 = 2016 \text{ i } \frac{a_5 + a_{12}}{2} \cdot 8 = 2016 \text{ i } a_4 = a_1 + 3r.$$

$$\frac{a_1 + a_1 + 3r}{2} \cdot 4 = 2016 \quad i \quad \frac{a_1 + 4r + a_1 + 11r}{2} \cdot 8 = 2016.$$

- - obliczy pierwszy wyraz, różnicę i najmniejszy dodatni wyraz ciągu (a_n) , popełniając po drodze błędy rachunkowe.

Zdający obliczy pierwszy wyraz, różnicę oraz najmniejszy dodatni wyraz ciągu (a_n) : $a_1 = 567$, r = -42, $a_{14} = 21$.

Uwagi:

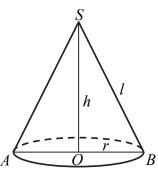
- 1. Jeżeli zdający błędnie zinterpretuje treść zadania przyjmując, że $a_5 + a_6 + ... + a_{12}$ jest sumą 12 początkowych wyrazów ciągu, to może otrzymać co najwyżej **1 punkt**.
- 2. Jeżeli zdający zauważy, że $a_5 + a_6 + ... + a_{12}$ jest sumą 8 wyrazów ciągu, ale zapisze błędnie, że jest ona równa $\frac{2a_1 + (8-1)r}{2} \cdot 8$, to może otrzymać za całe rozwiązanie co najwyżej **3 punkty**.
- 3. Jeżeli zdający zapisze, że $a_5 + a_6 + ... + a_{12}$ jest sumą 7 wyrazów ciągu i konsekwentnie zapisze tę sumę w postaci $\frac{2a_5 + (7-1)r}{2} \cdot 7$, to może otrzymać za całe rozwiązanie co najwyżej **3 punkty**.

Zadanie 32. (0-4)

Dany jest stożek o objętości 8π , w którym stosunek wysokości do promienia podstawy jest równy 3:8. Oblicz pole powierzchni bocznej tego stożka.

Rozwiązanie

Niech r, h i l oznaczają odpowiednio promień podstawy, wysokość i tworzącą danego stożka.

Objętość stożka jest równa

$$V = \frac{1}{3}\pi r^2 h \ .$$

Stad

$$8\pi = \frac{1}{3}\pi r^2 h ,$$

$$r^2h = 24$$

Z treści zadania wynika, że $\frac{h}{r} = \frac{3}{8}$, skąd $h = \frac{3}{8}r$.

Otrzymujemy równanie

$$r^2 \cdot \frac{3}{8}r = 24,$$
$$r^3 = 64,$$

Zatem $h = \frac{3}{8} \cdot 4 = \frac{3}{2}$.

Z twierdzenia Pitagorasa dla trójkąta BSO otrzymujemy

$$r^{2} + h^{2} = l^{2},$$

$$l = \sqrt{r^{2} + h^{2}} = \sqrt{4^{2} + \left(\frac{3}{2}\right)^{2}} = \sqrt{\frac{73}{4}} = \frac{\sqrt{73}}{2}.$$

Pole powierzchni całkowitej stożka jest równe

$$P_b = \pi r l = \pi \cdot 4 \cdot \frac{\sqrt{73}}{2} = 2\sqrt{73} \ \pi \ .$$

Schemat punktowania

• wynikającą z podanego stosunku, np.: $\frac{h}{r} = \frac{3}{8}$

albo

• wynikającą z podanej objętości: $r^2h = 24$ i na tym poprzestanie lub dalej popełnia błędy.

Zadanie 33. (0-4)

Rejsowy samolot z Warszawy do Rzymu przelatuje nad Austrią każdorazowo tą samą trasą z taką samą zakładaną prędkością przelotową. We wtorek jego średnia prędkość była o 10% większa niż prędkość przelotowa, a w czwartek średnia prędkość była o 10% mniejsza od zakładanej prędkości przelotowej. Czas przelotu nad Austrią w czwartek różnił się od wtorkowego o 12 minut. Jak długo trwał przelot tego samolotu nad Austrią we wtorek?

Rozwiazanie

Oznaczmy przez v prędkość, z jaką zwykle leci samolot na tej trasie, przez s oznaczmy długość trasy, gdy samolot znajduje się nad terytorium Austrii, a przez t oznaczmy czas przelotu we wtorek. Zatem prędkość, z jaką samolot leciał we wtorek była równa 1,1v, a prędkość, z jaką samolot leciał w czwartek była równa 0,9v. Czas przelotu w czwartek był równy t+12 minut. Zatem

$$1, 1v \cdot t = s \text{ oraz } 0, 9v \cdot (t+12) = s.$$

Stad

$$1,1v \cdot t = 0,9v \cdot (t+12),$$

$$11t = 9(t+12),$$

$$2t = 9 \cdot 12,$$

$$t = 9 \cdot 6 = 54.$$

Strona 15 z 16

Odpowiedź: Czas, w jakim samolot przelatywał we wtorek nad Austrią był równy 54 minuty. Schemat punktowania Rozwiązanie, w którym postęp jest niewielki, ale konieczny na drodze do pełnego rozwiązania 1 p. Zdający zapisze jedno z równań opisujących zależność prędkości i czasu przelotu nad Austrią, np.: $1,1v\cdot t=s$ lub $0,9v\cdot (t+12)=s$.

Rozwiązanie, w którym jest istotny postęp 2 p. Zdający zapisze oba równania pozwalające obliczyć czas przelotu nad Austrią we wtorek lub w czwartek, np.: $1,1v\cdot t=0,9v\cdot (t+12)$.

Pokonanie zasadniczych trudności zadania 3 p. Zdający zapisze równanie z jedną niewiadomą t, np.: 11t=9(t+12).

Rozwiązanie pełne 4 p. Zdający wyznaczy czas przelotu: 54 minuty (lub 0,9 godziny).

Uwaga:

Jeżeli zdający stosuje błędny model, np. przyjmuje, że wzrostowi prędkości o 10% odpowiada skrócenie czasu o 10% albo przyjmuje, że wzrostowi prędkości odpowiada wydłużenie czasu, to za całe rozwiązanie otrzymuje **0 punktów**.